

สมรรถภาพทางภาษาและความสามารถในการเขียน*

สุภาณี ชินวงศ์

การเขียนนั้นเป็นทักษะที่ยากเมื่อเทียบกับทักษะภาษาด้านอื่นเนื่องจากการเขียนประกอบด้วยทักษะย่อยหลายอย่างที่ต้องได้รับการฝึกฝนและเรียนรู้จาก ประสบการณ์ การเขียนนั้นมีกระบวนการที่ย่างยากซับซ้อนเกี่ยวข้องกับกระบวนการคิด กล่าวคือผู้เขียนจะต้องมีเป้าหมายที่แน่นอนในการเขียนและรู้ว่าเขียนอะไรเพื่อให้ใครอ่าน ก่อนการเขียนผู้เขียนจะต้องมีการเตรียมการระดมความคิด เรียบเรียงความคิด ลองเขียนและปรับปรุงแก้ไข กระบวนการเหล่านี้จะเกิดขึ้นตลอดการเขียนซึ่งจะเข้าไปเข้ามาและกินเวลา และที่สำคัญคือจะไม่มีรูปแบบที่แน่นอนตายตัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้เขียนแต่ละคนและงานเขียนแต่ละประเภท (Hayes และ Flower, 1983; McKay, 1984; Odell et al. 1983) ในระหว่างการเขียนผู้เขียนจะต้องแก้ไขปัญหา และในการแก้ปัญหานั้นผู้เขียนจะเกิดความคิดใหม่ ๆ ตลอดเวลา ซึ่งทำให้บางครั้งอาจต้องมีการปรับเป้าหมายในการเขียน

สำหรับการเขียนภาษาอังกฤษนั้นจะเป็นปัญหาทั้งกับนักเรียนที่เป็น เจ้าของภาษาและนักเรียนต่างชาติที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ที่เกิดขึ้นจะมีลักษณะคล้าย ๆ กัน (Shaughnessy, 1977; Haswell, 1988) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อผิดพลาดนั้น ไม่ได้เกิดจากอิทธิพลของภาษาแม่เท่านั้น แต่เกิดจากความยากของระบบภาษาอังกฤษนั่นเอง ตัวอย่างเช่น การใช้ subject-verb agreement คือการเติม “s” หลังคำกริยาที่ประธานในประโยคเป็นเอกพจน์ จะเห็นว่า “s” นั้นสามารถบ่งบอกได้ทั้งความเป็นเอกพจน์ของคำกริยา และความเป็นพหูพจน์ ของคำนาม อีกทั้ง “s” ก็เป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น (redundant feature) เนื่องจากไม่ได้ทำให้ความหมายของคำนามหรือคำกริยานั้นเปลี่ยนไป ด้วยเหตุนี้จึงอาจทำให้ผู้เรียนสับสนได้ นอกจากนี้ข้อผิดพลาดอาจเกิดจากการที่ผู้เรียนยังรู้กฎเกณฑ์ในภาษาอังกฤษไม่ดีพอจึงอาจจะใช้กฎในที่ที่ไม่ควรใช้เช่น *They goes to school. เป็นต้น

---

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เรื่อง “การศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิทยาศาสตร์”, 2543.

ในการเขียนนั้น ผู้เขียนจำเป็นต้องมีความรู้หลายอย่าง คือความรู้เกี่ยวกับภาษาที่จะเขียนกฎเกณฑ์ ไวยากรณ์ คำศัพท์ และโครงสร้างของภาษานั้น อีกทั้งกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการเรียงลำดับเนื้อความ ความรู้เกี่ยวกับกลไกการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการย่อหน้า เป็นต้น ความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน ซึ่งอาจจะได้จากประสบการณ์ตรงหรือจากการอ่าน ซึ่งถ้าผู้เขียนมีความรู้ในเรื่องที่จะเขียนดีก็ จะสามารถเขียนได้คล่อง และอาจจะเรียบเรียงเนื้อความได้ต่อเนื่องราบรื่น นอกจากนี้ผู้เขียนยังต้องมี ความรู้เกี่ยวกับผู้อ่าน ว่าผู้อ่านมีความรู้ร่วมกับผู้เขียนมากน้อยเพียงใด กล่าวคือ ถ้าผู้อ่านและผู้เขียนอยู่ใน สาขาเดียวกัน ผู้เขียนก็อาจจะคัดรายละเอียดที่เป็นความรู้ทั่วไปของบุคคลในสาขานั้นออกได้ ผู้เขียน ยังต้องรู้สถานะทางสังคมของผู้อ่านอีกด้วย เพื่อจะได้ใช้ภาษาให้เหมาะสม ซึ่งงานเขียนส่วนใหญ่ ผู้เขียน มักจะไม่มีโอกาสทราบสถานะทางสังคมของผู้อ่าน ดังนั้นจึงต้องใช้ภาษาที่เป็นกลาง และไม่แสดงความ รู้สึกหรือความเป็นกันเองในงานเขียนนั้น

จากการศึกษาที่ผ่านมาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสมิทธิภาพทางภาษาและความสามารถในการเขียนนั้นมีทั้งงานวิจัยที่สนับสนุนว่าระดับความสามารถทางภาษามีอิทธิพลต่อคุณภาพงานเขียน (Cumming, 1989; Taylor 1980, 1984; Leki, 1992) และที่พบว่า ความสามารถในการเขียนนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถทางภาษามากนัก แต่ขึ้นอยู่กับกลวิธีการเขียน (Raimes, 1985, 1987; Zamel, 1982) แต่จากการที่ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะ สาขาในปี 2541 และ 2542 ผู้เขียนได้พบว่าความรู้ความสามารถในการเขียนนั้นส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับระดับ สมิทธิภาพทางภาษา งานเขียนของนิสิตที่มีความสามารถทางภาษาดีจะได้รับการประเมินที่สูงกว่า งานเขียนของนิสิตที่มีระดับสมิทธิภาพทางภาษาดำกว่า และมีแนวโน้มว่านิสิตที่มีสมิทธิภาพทางภาษาดี จะสามารถถ่ายทอดเนื้อหาและเรียบเรียงเนื้อความได้ดีกว่าและเขียนได้คล่องกว่า ในขณะที่นิสิตที่มี สมิทธิภาพทางภาษาดำนอกจากจะมีปัญหาด้านการใช้ภาษาในงานเขียนแล้ว ยังมีปัญหาในการเรียบเรียง เนื้อความและ ถ่ายทอดเนื้อหาด้วย อย่างไรก็ตาม สมิทธิภาพทางภาษาที่จะเสริมความสามารถในการ เขียนนั้นต้องอยู่ในระดับหนึ่งที่เรียกว่า “proficiency threshold” (Tsang, 2000) ซึ่งอาจจะสูงกว่าระดับ ปานกลางขึ้นไปจึงจะช่วยให้ผู้เขียนสามารถเขียนงานได้อย่างมีคุณภาพ

นอกจากความสามารถในการเขียนจะขึ้นอยู่กับระดับสมิทธิภาพทางภาษาแล้ว งานวิจัยนี้ยังพบว่า ความรู้ภูมิหลังและประเภทของงานเขียนมีอิทธิพลต่อความสามารถในการเขียนด้วย กล่าวคือ ผู้ที่มีความรู้ภูมิหลังเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะเขียนและเกี่ยวกับรูปแบบการเรียบเรียงเนื้อความในงานเขียนดีก็จะทำ ให้งานเขียนมีคุณภาพและได้รับการประเมินสูง ในขณะที่เดียวกันงานเขียนแต่ละประเภทก็มีส่วนกำหนด

ความสามารถในการเขียน ตัวอย่างเช่น นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์สามารถเขียนบรรยายกราฟได้ดีกว่าการเขียนสรุปความและการเขียนอภิปรายตามลำดับ

ด้วยเหตุผลที่ความสามารถในการเขียนขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน และสมรรถภาพทางภาษานั้นเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง ดังนั้นในการเรียนการสอนทักษะเขียนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องสอนความรู้ด้านไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค และคำศัพท์ เพื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเขียนและสามารถถ่ายทอดเนื้อหาได้ นอกจากนี้ความรู้ด้านภาษาแล้วผู้เรียนควรมีโอกาสฝึกฝนกระบวนการคิดและกระบวนการเขียน เช่น ก่อนการเขียนควรให้ผู้เรียนมีการระดมความคิดและมีการอภิปรายก่อนแล้วจึงร่างงานเขียนและปรับปรุงงานเขียนเป็นต้น ควรฝึกให้ผู้เรียนเป็นผู้เขียนและเป็นผู้อ่านในเวลาเดียวกันเพราะจากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าผู้เขียนงานได้ดีมักจะเป็นผู้ที่อ่านเก่งด้วย (Eisterhold, 1990; Engelhard et al. 1992) เนื่องจากความรู้ภูมิหลังส่วนหนึ่งจะได้จากการอ่าน นอกจากนี้ควรมีการฝึกฝนการเขียนในภาษาไทยเพิ่มขึ้น เนื่องจากพบว่าทักษะการเขียนในภาษาแม่ ซึ่งจัดเป็นความรู้ภูมิหลังอย่างหนึ่งสามารถถ่ายโอนมาในการเขียนภาษาที่สองได้

กล่าวโดยสรุปทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการเรียนระดับสูงแต่นิสิตนักศึกษาไทยจำนวนมากยังขาดทักษะนี้ สาเหตุหนึ่งอาจจะเนื่องจากไม่ได้รับการฝึกฝน การเรียนการสอนและการทดสอบที่ผ่านมาเน้นแบบทดสอบแบบปรนัยซึ่งไม่ได้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะการเขียนและต่อกระบวนการเรียบเรียงความคิดให้ต่อเนื่อง สาเหตุอีกประการหนึ่งอาจจะเนื่องจากระดับทักษะภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาไทยยังอยู่ในระดับที่ไม่สูงนักจึงทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเขียน ด้วยเหตุนี้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนของนิสิตนักศึกษาไทย ความจำเป็นประการแรกคือเพิ่มสมรรถภาพทางภาษาโดยเน้นการใช้ภาษาให้ถูกต้อง และเหมาะสมกับประเภทของงานเขียน ให้มีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจนเกิดความคล่อง เนื่องจากในงานวิจัยนี้พบว่าความคล่องมีความสัมพันธ์กับคุณภาพงานเขียน นอกจากนี้ควรส่งเสริมให้มีการอ่านทั้งในเรื่องทั่ว ๆ ไป และบทความตำราในสาขาที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษ เพราะจากการอ่านจะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบการใช้ภาษาและวิธีการเรียบเรียงนอกเหนือจากความรู้เนื้อหา และประการสุดท้ายควรผู้สอนวิชาในสาขาควรให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกเขียน หรือให้แบบทดสอบส่วนหนึ่งเป็นแบบทดสอบอัตนัย เพื่อผู้เรียนจะได้ฝึกกระบวนการคิด กระบวนการเขียน และสามารถถ่ายทอดความคิดนั้นออกมาเป็นข้อความที่ต่อเนื่องได้ ทักษะการเขียนที่ได้จากการฝึกฝนในภาษาแม่จะช่วยให้การเขียนเป็นภาษาอังกฤษนั้นง่ายขึ้น

บรรณานุกรม

- Cumming, A. 1989. Writing expertise and second language proficiency. Language Learning. 39 (1) : 81-141.
- Eisterhold, J. 1990. Reading – writing connections. In B. Kroll (Ed.), Second Language Writing : Research Insights for Classroom. Cambridge : Cambridge University Press, pp. 88-101.
- Engelhard, G. Jr., Gordon, B. and Gabrielson, S. 1992. The influences of mode of discourse, experiential demand, and gender on the quality of student writing. Research in the Teaching of English. 26 : 315-336.
- Haswell, R. 1988. Error and change in college student writing. Written Communication. 5 : 479-499.
- Hayes, J. and Flower, L. 1983. Uncovering cognitive processes in writing: An introduction to protocol analysis. In P. Mosenthal, L. Tamor and S. Walmsley (Eds.), Research in Writing: Principles and Methods. London: Longman, pp. 206-219.
- Leki, I. 1992. Understanding ESL Writers : A Guide for Teachers. London and Portsmouth, NH : Heinemann.
- McKay, S. 1984. Composing in a Second Language. Cambridge: Newbury House.
- Odell, L, Goswami, D. and Herrington, A. 1983. The discourse-based interview: A procedure for exploring the tacit knowledge of writers in nonacademic settings. In P. Mosenthal, L. Tamor and S. Walmsley (Eds.), Research in Writing: Principles and Methods. London: Longman. pp. 221-236.
- Raimes, A. 1985. What unskilled ESL students do as they write : A classroom study of composing. TESOL Quarterly. 19 : 229-258.
- Raimes, A. 1987. Language proficiency, writing ability and composing strategies : A study of ESL college student writers. Language Learning. 37 (4) : 439-467.
- Shaughnessy, M. P. 1977. Errors and Expectations : A Guide for the Teacher of Basic Writing. New York : Oxford University Press.
- Taylor, B. 1980. Adult language learning strategies and their pedagogical implications. In K. Croft (Ed.), Readings on English as a second Language. Cambridge : Winthrop, pp. 144-152.
- Taylor, B. 1984. Content and written form : A two-way street. In S. McKay (Ed.), Composing in a Second Language, pp. 3-15.

Tsang, Wai King. 2000. Reading – writing relationships : Review and implications for second language teachers. Thai TESOL Bulletin. February : 61-71.

Zamel, V. 1982. Writing: The process of discovering meaning. TESOL Quarterly. 16 : 195-209.